

Forfatter: Krognos, Oluf Mouritsen

Titel: BREV TIL: Bølle, Birgitte FRA: Krognos, Oluf Mouritsen (1569-04-15)

Citation: Krognos, Oluf Mouritsen: "BREV TIL: Bølle, Birgitte FRA: Krognos, Oluf Mouritsen (1569-04-15)", i *Breve til og fra Kristoffer Gøje og Birgitte Bølle*, NIELSEN & LYDICHE, s. 149. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000716703-000-shoot-L0007167030000083.pdf> (tilgået 03. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Kristoffer Gøje og Birgitte Bølle

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Bregentved 15. April 1569.

Oluf Movridsøn Krognos til Birgitte Bølle.

Det gør ham ondt, at Kristoffer og Birgitte forlader Sjælland; selv er han paa Grund af Kongens Befaling nødt til at blive; han har søgt at faa Forlov, men forgæves; han beder hende besørge et Bud til hans Købmand.

Mynn gannsche wenliigh hellszenn diigh, min kiere søster, nu och altiid forszennth med wor herre. Kiere s. 150Beriithe och kiere søster, iegh wiill nu icke med laanngh ellder høii tacksielsze bemøie diigh nu for tiidenns korthhedtz schyllid, men iegh wiill alle mine daage finndis wiilligenn aff høgeste formue att tiienne diig med allth, hues iegh jmer goth formaa, der maa du trøgelligenn forllaade diigh tiill saa hulldeliighenn och giernne, som iegh waare din egenn broder, saa sannth migh gud hielp, der du med inted schall finnde tuill hos. M. a. k. s., formercker iegh aff Christoffers schriiffuellsze, som hannd schreff migh tiill wdj maanndaages ¹, att hand ackethede siigh nu strax her aff lanndith och tiill Jullannd, huillcketh du moth wiist tro, átt migh reth onnth gjør, att hannd nu icke lennger bliuer her, epherdij att iegh ennd nu icke maa kome aff lanndith. Ellders haade iegh ennd hoffth, ate wij kund fundenns wdj Jylannd, menn iegh fortøuer ennd nu paa min heriis breff, som lyder, att iegh icke schall draage aff lanndiith, men nu wiill iegh fortøue, intill denne herre dagh haffuer ennde, att mannd kannd forfaare, hues der bliuer beslutheth, att wij siidenn kunde wiide, om att wij maa were wore egenne elder icke. Iegh kannd icke schriiffue diigh tiill, m. a. k. s., hues schaade och forsømsze att deth er migh, att iegh icke haffuer kund kometh tiill Jullannd, som att iegh haad ackth, men er nu opeholdenn med dethe min heriis breff, att iegh icke schall draage aff lanndith. Iegh haffuer doch siidenn haffth mith bud hos Hanns Schougaardth ², att hannd wiillde flii migh forloff, menns iegh haffuer icke kund faaeth loue. Nu wed iegh icke, huer lennge atth deth wiill waare, ellder hues att iegh schall gjøre, føre ennd att iegh fannger wiider besched. Och maa du wiist tro, att deth fortryder migh reth haarth, att du nu komer her aff landit, och iegh nu icke kannd kome diigh tiill ords, s. 151menn beder diigh, att du wiillth hielp tiill, att Christoffer wiill snnaarth kome tiillbage wdjgenn, tij migh schall som gud lengis ephther ether bode, epherdij att iegh nu saa schall liige bundenn mod min wiilli her wdj lanith. M. a. k. s., sennder iegh diigh nu her eth register tiill min kjøbmannd och kannd icke laadith, mens du nu draager aff lanndith, tij tij (!) iegh troer well, att du nu komer hannum tiill ords paa din wei, att du wiillth were wbesuerith att haffue denn wmaage at faa elder forschicke ham det. Du moth wiist tro, att iegh wiill mer ennd gierne forschyllideth med alth, hues att iegh wiiste diigh att tienne. Deth fortryder migh, att iegh nu her med schall forhindere ellder wmaage diigh, menn beder, att deth maa were wfortennckth. M. a. k. s., iegh wiill nu icke wiider paa denne tiid wmaage diigh med denne min schriiffuellsze elder høiet forbye migh mod diigh, menn iegh will alle mine daage finndis dig hullid att tienne, som att du kund were min egenn søster, saa sannth migh gud hielp, der du icke schaall finnde tuill hos, och wiill nu och altiid haffue haffue (!) diigh gud denn almectigeste euinndelligenn beffalendis, hannd naadellige beuaare diigh fraa allth dett, du kannth haffue sorigh elder onnth aff, och hannd wnnde wos att finndis helbred och glaade altiid. Och tørst du nu inted schriiffue migh nu tiill med dethe bud, tij deth schall strax tiillbaage wdjgenn, men giff hanum denn besched, att du wiill schrifue migh suaar, naaer att diigh stedis bud till migh. Nu gud w'ere altiid hos diigh. M. a. k. s., iegh ynnscher diigh mange godenether med mer, och beder iegh diigh, att du laader denne min korthe schriiffuellsze were diigh wfortennckth, denn er well menth, deth maa du wiist tro. Ex Brentuedth med hast denn 15. daagh aprillis aar 1569.

Oluff Moriszenn,
d. h. b.

s. 152

Udskrift: Erliigh och welbyrdigh frue fru Berite Christoffer Gøyes, minn sønnderlige gode wen, gannsche wenligen ¹